

עת"א 3388/02/14 - ניזאר זובידאת, נגד משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 3388-02-14 זובידאת ואח' נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני	כב' השופט יונתן אברהם
<u>העותר</u>	ניזאר זובידאת, ת.ז. 023119241 ע"י ב"כ עו"ד יוסף נגר
נגד	
<u>המשיבים</u>	1. משטרת ישראל 2. שירות בתי הסוהר

החלטה

העותר שפוט ל- 4.5 שנים בגין עבירות נשק, סחיטה, קשר לפשע, מרמה ועושק, מאז 04/2012.

בסוף שנת 2012 התקבלו 2 מידעים חמורים בעניינו של העותר, בזיקה לכוונות בריחה ובעקבות כך הוכרז מאז כבעל סיכוי גבוה לבריחה.

מאז הוארך מפעם לפעם סיווגו זה על ידי המשיבים.

העותר עתר פעמיים כנגד ההחלטות המאריכות את סיווגו ושתי עתירות אלה נדחו, האחרונה הוגשה בחודש 08/2013 ונדונה בחודש 10/2013.

לאחרונה החליטה ועדת הקטגוריות להאריך בחודש 03/2014 את הגדרת העותר כסג"ב שוב ומכאן העתירה דנן.

ב"כ העותר טען בכתב העתירה כי מדובר בהתנכלות לעותר על רקע כך שסירב לשתף פעולה ולספק מידע מודיעיני לקצין המודיעין. הוצג בפניי מכתבי תלונה כנגד אותו קצין מודיעין ליח"ס.

עוד טען כי חלף זמן רב מאז מאסרו ונוכח יתרת מאסרו עד לחודש 10/2016 ואי התווספות של מידעים מודיעיניים נוספים מאז, לא היה מקום להארכת הסיווג.

עוד טען כי עברו והתנהגותו או מצבו הנפשי של העותר אינם מצביעים על סיכון גבוה לבריחה ומדובר בקריטריונים אותם יש לבחון גם כן לפי פקודת שב"ס 04.09.00.

כמו כן טען כי העותר מבקש לעבור טיפול בכלא, אולם סיווגו כסג"ב מכשיל אפשרות זו, על כן טען לחלופין כי גם אם יושאר סיווגו ככזה, יש לצמצמו באופן שלא ימנע ממנו קבלת טיפול בכלא שיטה בו הוא נמצא.

בעניין זה הפנה לרע"ב 11260/05 במסגרתו הוצגה עמדת סגן מפקד גוש מרכז בשב"ס, לפיה ניתן לבצע ביטול סיווג בנוגע לתפקוד בתוך בית הסוהר ולצורך מתן אפשרות חופש תנועה רב יותר בבית הסוהר ופעילויות נוספות בבית הסוהר עצמו.

מנגד טענה ב"כ המשיבים כי את הטענות כנגד קצין המודיעין, הסמכות לבדיקתן נתונה ליח"ס ולא לבית משפט זה.

היא הפנתה שוב לחמ"ן בעניינו של העותר.

שקלתי את טיעוני הצדדים בכובד ראש.

נתתי דעתי לנתוני האישיים של העותר, להעדר טענות הנוגעות להתנהגות שלילית בכלא ולכך כי הסיווג כל כולו מבוסס על שתי המידעים המודיעיניים מסוף שנת 2012.

כן נתתי דעתי גם ליתרת תקופת המאסר של העותר ביחס לסך כל מאסרו שהינו 4.5 שנים. לעותר נותרו לריצוי עוד כשנה ומחצה.

ה"כדאיות" לבריחה ממשמורת חוקית ומבית כלא נבחנת בין היתר על יסוד יתרת המאסר שקיימת.

היא נבחנת גם על יסוד המידעים המקוריים, אולם יש גם לבחון האם מידעים אלה מחוזקים במידע נוסף, שאם לא כן, הרי ככל שנוקף הזמן ויתרת המאסר פוחתת, קיימת הנחה מובנית שהחשש מבריחה הולך וקטן.

בנסיבות דנן סבורני כי מצויים אנו על המגבלה מבחינת סבירות ההחלטה וזאת נוכח העובדה כי מאז קבלת המידעים המקוריים חלפה שנה ומחצה ונותרה רק יתרה של שנה ומחצה לריצוי העונש.

בתקופה זו לא נתווספו מידעים חדשים ומכאן אופייה המגבלתי מבחינת הסבירות של ההחלטה.

לא מצאתי להתערב גם הפעם בהחלטה הנ"ל המצויה כפי שפירטתי לעיל בשולי מתחם הסבירות.

יחד עם זאת, אני מוצא לקבוע כי ככל שלא יתווספו מידעים מחזקים לכוונות הבריחה עד לישיבתה הבאה של הועדה בעניינו של העותר, יהווה הדבר שיקול בעל משמעות רבה להסרת הסיווג.

לעת הזו כאמור, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיבים כפוף להסתייגות שצינתי לעיל.

אמליץ לשב"ס כמו כן לבחון כל אפשרות לשילוב העותר בטיפול בתוככי בית כלא שיטה בו הוא שוהה, המהווה כלא בעל רמת ביטחון גבוהה ממילא, וזאת על אף אי הסרת הסיווג.

סוף דבר, העתירה נדחית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, א' ניסן תשע"ד, 01 אפריל 2014, בהעדר
הצדדים.